

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . K. 12.—
Fél évre . . . . . 6.—
Negyed évre . . . . . 3.—
Egyes szám ára 30 fillér.

Hirdetések jutányosan számoltatnak.

NYILATKOZÁSOK ÉRTÉKE 50 FILLÉR.

Feladó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lejtálművész:
STRAUSZ SÁNDOR.

Még egy próbálkozás.

Az antántnak az a kijelentése, hogy velünk csak akkor áll szóba, ha a meghódított területekről visszavonulunk, máának, mint esztelenységnek alig nevezhető. Hogy odadobjunk ellenségeinknek rengeteg verálodozatokkal szerzett zálogainkat, melyek a világháboru egyedüli konkrét sikereit képviselik és hivatvák a béketárgyalásoknál igazunkat védeni és a tárgyalásoknak még nagyon is kétséges megkezdése előtt előbbi területviszonyainkra térjünk vissza, mert ezt az épp oly tehetetlen, mint nagyzási hóbortjában határt nem ismerő Lloyd Georgenak úgy méltóztatik követelni — ez oly örült feltevés, melynek párját hiába keresnők a történelemben. Válaszunk erre csak az lehet, hogy a harcot az ellenség földjén levő harcerekén folytatjuk addig, míg őt a békekötésre kényszeríthetjük.

Bármilyen eseményeket is hozna még a világháboru, mi mégis győztesek maradunk, még akkor is, ha a már meghódított területeket egy talpalatnyi új szerzeménnyel sem toldhatnók meg s csak a lefoglalt területeket tartjuk meg zálogképpen. Természetes, hogy az antántrendezte, hosszú időn át előkészített hódító háboru a létükért küzdő központi hatalmakkal, pótolhatatlan ember-és etikai javak veszteségek mellett, sok milliárdjukba került. De mi, mint győztesek, birtokunkban tartjuk Belgiumot; tíz észak-franciaországi megyét, a maguk elsőrangú iparával és bányászataival; továbbá Lengyelországot, Montenegrót, Szerbiát és Románia

Ott túl a dróton . . . .

Írta: Kelemen Ferenc.

Tüskésbátú, modern szörnyeteg, melynek sok ezer kilométeres lomha teste bevehetetlen kinnai fal gyanánt terpeszkedik a föld gyomrába vajt állások előtt, ez a mai kor védelmi háborújában: a drót. Csatak dülő fergetegében, tömeg-rohamok bompölygő árjában, mint egy átszakíthatatlan védőgát őrködik százazrek élete fölött; a nyugalom békes perceiben pedig éber oroszlan módjára vigyáz a fáradt hősök boldog, mosolygó álmaira . . .

Ott túl a dróton kihalt az élet. Békeidők dúsán termő mezőin, hol hajdan doigok, emberi kéz művelte az őz anyaföldet, most még a gaz is csak félve dugja ki fejét. Ki tudja, melyik percben pörkötheti meg egy eltévedt gránát?!

Förge, dalos madárkák, melyek napfényben fürödve szerelmes nótákat csacsakítanak a kristálytiszta égen, most megriadtan illantak el a tájról? Ki tudja, okos, kedves kis fújtok mikor furhatnák át egy mérges srappelgolyó?!

Egy szomorkodó fűzfát ott hagyott a kegyetlen végzet. Darabokra tépte szét egy dülő tüzvihar . . . .

Ott túl a dróton püstül az élet, jaj annak, ki véletlenül oda téved?!!

Egy ködös hajnalon észrevétlenül ránk támadtak a moszkák. A felbőszült embertömeg már

nagy részét, tultermelésükkel, bőseges hozamú bányáikkal és petroleumforrásaikkal, s mindez oly értéket képvisel, ami háborus költségeinket többszörösen megtéríti. Ezzel szemben a franciák által szerzett kis elzárású határterület, továbbá Keletgalicia és Bukovina keskeny földszávanak birtoka éppuk nem kielégítő ellenértéke a megszámlálhatatlan milliárdnak, miket az antánt teljesen dugába dőlt hódító hadjárataira költött.

A mai hadihelyzetből az ellenséges szövetségesek részére megdönthetetlen logikával tör magának utat az a szükségesség, hogy 1917 ben is tovább folytassák a háborut. Kétségbeesésükben mi más marad hátra az antánt vezetőinek, mint minden rendelkezésükre álló eszközzel még egy próbálkozásra szánni el magukat? Eitől reméljük a döntést, mely bennünket pozíciójává fog törni.

Hogy azonban ez a szép, magasztos terv sohasem fog megvalósulni, arról majd gondoskodnak vitéz csapataink. Amit fogyatékos hadi tudományokkal még a tizenkéttedik órában kicsikarni akarnak, azt a mi, minden támadás ellen felkészült katonáink épp úgy meg fogják tartani, mint azt eddigi győzelmeik hosszú során át is sikerült az ellenségek mohó hódító szomja ellen megvédeniök.

A tervezetések művészei mindenkor szemben fogják találni tetterönket, amely részen áll és lecsap oda, ahol legérzékenyebben sújthatja a sok elszennvedett vereég dacára is okatlanul elbizakodott ellenséget.

a drótkadály szúrós tüskéivel viaskodott, mikor a mély álmukból felzavart védők pösztitó golyózapot zudíthattak rájuk. Pillanat alatt elbuktak a legelső sorok, a többiek pedig a gyútos tűz hatása alatt, az állások előtt elterülő burgonyalevelek között kerestek kétes értékű menedéket.

A drót hegyes tüskéi között vézró hullák feküdtek, melyeknek utolsó nyöszörgései messze szálltak a szürke reggelen . . .

Nemsokára újabb roham következett, melyet a most már részen álló legények könnyű szerrel visszavertek. Az éleiben maradt moszkák eltűntek a levelek alatt s aztán csend lett, nyomasztó néhez csend. Csak egy rövid, de véres nyári zápor volt az egész.

Nem messze tőlünk, állásainkkal párhuzamosan egy magas vasuti töltés húzódott végig. Azt hittem, hogy a mögő kuszták vissza a moszkák. Gyanakodó bakáim ezzel szemben még mindig a drót előtt sejtették őket.

Figyeltünk. Semmi nezz. Felálltunk a D-ckung tetőjére. Egyszeren lövés sem esett. Sebesültek nem sőhajítottak, betegek nem köhögtek.

Nem lehet előltünk senki.

A még mindig nyugtalanító bakáimot egy pár jőlrányított »Salve«-val akartam lecsendesíteni.

Semmi eredmény.

Sohol egy sóhuj, egy áruló nyögés! Semmi!

Kínos volt ez a bizonytalanság. Már-már öröket akartam kiküldeni a terep átkutatására . . .

Katonák és diplomáták.

Amit antánték a harcerekén nem voltak képesek kivívni, azt a diplomácia ravasságával akarják tőlünk elcsalni. Ha legutóbbi jegyzéküket és Balfour hosszafűzött magyarázatát igyekeznénk optimizmussal bírálgatni, akkor abból azt a következtetést kellene levonni, hogy a pékét árdragító szándékkal zaibvásári alkudozások tárgyává akarják tenni. A helyzet józan, tárgyilagos megítélése ugyan nem enged tág teret az optimizmusnak, ámde számítanunk kell minden eshetőséggel, még azzal a kevéssé valószínűvel is, hogy az antánt vezérferfiái végre is megszokták a haszontalannak bizonyuló vérontásból rájuk háruló rettenetes felelősséget és — ha egyes semleges lapoknak hílet lehetne adni — mégis csak volna bennök némi hajlandóság a békekötésre. De miért támasztanak akkor lehetetlen követeléseket? Talán az egyszeri izraelita adhatná meg erre a választ, kitől egy ócska bugyogóért tizenhat koronát kőrtök és aki így okoskodott: »Tizenhat koronát kér, tehát nyolc koronát szeretne érte kapni, de ideadja négyért is, kinálok tehát neki kettőt!«

Teljesen kizárva nincs, hogy az antánt ilyen diplomáciai csalafintasággal akarja a vesztelt fejezének legalább a nyelét visszaszerezni.

Fájdalom, politikusokra van bízva annak eldöntése, hogy folytattassék-e a háboru vagy sem. Ha nem politikusok döntenének erről, a világ talán már régen örvendhetne

Ekkor váratlanul, soha nem érzett vadász-szenvedély láza fogott el. Magam kíváncsostam ki a drót elé . . . .

Ott túl a dróton csendes volt minden.

Nem nyíltott a virág, hallgatott a madár s véstjőisőian lógtak a szétlépett fűz rongyos ágai.

Leikemben nyugtalan érzések dúltak. A keblem mélyéből pedig halk fohászszertű sóhaj szállt fel hozzám:

»Ne menj ki, ne menj ki!«

Ingadozni kezdtem. Mintha valami láthatatlan jószág kéz a blusomnál fogva húzott volna vissza.

Nem sikerült. Ismeretlen leikék rimánkodása, könyörgése süket fülekre talált a lázas eszenvedélynél.

Magam mellé vettem egy pár elszánt legényt s aztán kilöpdöztem velük a tüskésfügő drótkadály elé. Lopva, észrevétlenül kúszunk előre a magas fűben. Sohol semmi nezz, sohol semmi sóhaj . . .

Már messze jártunk a dróttól, mikor az elszáradt burgonyalevelek között halk mosgolózás támadt.

Lázasan dobogó szívvel figyeltünk a sajra.

»Bumm« s közvetlenül előltünk előtt egy orosz puská, melyet gyors egymásutánban több lövés követett.

Mint a vadkan, melynek bőrét megágitta a serét, ordító dühvel vetettük magunkat a bójkáló ellenségre.

a békének. Csak politikusok engedhetik meg maguknak azt a mulatságot, hogy a katonák rovására örök haragot tartanak. Ha az egyik háborús fél a másikhoz parlamentért küldene, úgy azt minden körülmény közt meghallgatnák, udvariasan bűnnának vele és ajánlataira tárgyilagos választ adnának. De a katonák csak végrehajlóit a politikai akaratnak. Nekik nem áll szabadságukban, hogy békés szellemük legyenek, amíg ezt nekik a politikusok meg nem engedik. Hallgatagon alá kell rendelniök akaratukat a politikai dacznak, amely fájdalom nélkül és korlátlanul tozódhat a minisztériumi kancelláriákban. A politikusok frázisait a katonáknak husukkal és vérökkel kell megtestesíteniök. S hallgatva kell tőrniök azt is, hogy sorukat a diplomaták még arra sem tartják érdemesnek, hogy meglekés körülmény gyanánt vonják be számításukba.

Egészen úgy viselkednek az antántpolitikusok, mintha a háború csak az elleuésnek jelentene kint, saját népeik részére pedig tetszés szerint meghosszabbítható vállalkozás. Födolognak tartják, hogy végül mégis csak nekik maradjon igazuk és ne veszítsék el a nekik fájdalmat nem okozó türelmet. Saját katonáik halála, szenvedése nem bánja őket.

Meddig fogják tőrni a katonák, de még a fegyvert nem viselő polgárok is, a lelketlen antántpolitikusok csínyvetéseit? Nem fognak-e feleszmélni, nem fogják-e megembereelni magukat és dörgő vétót kiáltani azoknak, akik őket vesztelt játékuknál husból és vérből álló sakkbáboknál egyebeknek nem tekintik?

Bennünket a válasz erre a kérdésre nem izgat. Látnak ugyan az ellenséges országok belső zavarait, de azokat nem könyveljük el a mi javunkra. A mi igazuoknak sokkal erősebb védője van: a kardunk, mellyel végre is meg fogjuk szerezni a tisztességes békét, — nem a diplomáciai szibvásáron, hanem a harctereken.

Az üvöltő, dörgő »Hurra« megijesztette őket s mint a megzavart nyulak rohantak vissza a vasúti töltés felé. Diadalmi mámorral üldözték a visszahömpölygő muszka tömeget, s a győzelem szédítő perceiben már-már azt hittük, hogy el is foghatjuk az egészet....

Ekkor váratlanul borzasztó dolog történt. Két rejtett orosz gépfegyver kezdett el tüzelni a menekülő muszkaakra. Ép fejtünk fölött sziszegtek a hegyes golyók. Rettenetes, örült pillanat volt. A győzelem lelkesítő érzését a vak élel ösztön remegése váltotta fel.

Visszafordultunk s az öldöklő golyók púszított záporában lélekszakadva rohantunk messziről inetegető árkaik felé. Nem mind tértünk vissza, egyesek ott maradtak az elsárgult levelek között!

Fáradtan dültünk le az emberbarlangok mélyén s gyűlölettel néztünk a dróton keresztül....

Ott túl a dróton még mindig kattogott a két gyilkos gépfegyver, mely kirándulásunk jól megérdemelt gyümölcseétől fosztott meg minket.

Eszembe jutott a láthatatlan lélek gyengéd intése: »Ne menj ki, ne menj ki!« s magamba szállva rebegtem hátát annak a Földöntúli Hatalomnak, mely meghallgatta az Ő jószágos, életmentő imáját.

1917. január 2-án.

A belügyminiszter az idegen helynevek magyaros használatáról.

A Magyar Tudományos Akadémia elhatározta, hogy kiadványaiban szokot az idegen helyneveket, a melyeknek az irodalomban és a közéletben magyar alakjuk fejlődött ki és terjedt el: magyar szövegekben, magyaros alakjukkal nevezi meg és hogy hasonló rendelkezés megfélele végett fordul a magyar kormányhoz.

Az Akadémiát erre az állásfoglalásra az indította, hogy a földrajzi tulajdonnevek eredeti, azaz idegen alakjukban való használata mindig következzellen maradj, azonban egészen elszigetelt dolog is, mert egyetlen nyugati művelt államban sincs példája sem a hivatalos, sem az irodalmi nyelv használatában. Amellett történelmileg gyűlt és alakult szókincsünk szegénységét is jelentő és irodalmi stílusunk tisztaságát rontja. Viszont az idegen helynevek magyaros alakjai történelmi, művelődési, hadi és politikai érintkezések emlékei. Kiirtásukkal vagy elfeledésükkel tehát veszendőbe mennek a velük összeforrt emlékek is és romlik, gyöngül a nemzeti élel szempontjából annyira fontos történelmi tudat.

Az Akadémiának ezt az állásfoglalását a kormány magáévá tette és Sándor János belügyminiszter most rendeletben utasította az összes hatóságokat, hivatalokat és intézeteket, hogy a Magyar Tudományos Akadémia határozatához alkalmazkodjanak, vagyis a hivatalos kiadványokban és szövegekben az idegen földrajzi tulajdonnevek magyaros alakját használják és az idegen elnevezést a hivatalos kiadványokban legfeljebb csak a magyar alak után, zárójelben említésk meg.

A leggyakrabban használt földrajzi nevekről egy jegyzéket és néhány utbaigazítást a rendelethez csatolt következő melléklet tartalmaz:

Athén (Athénia).
Bécs (Wien), Bécs-Ujhely (Wiener-Neustadt), Boroszló (Breslau), Bréma (Bremen), Bukarest (Bucuresti).
Diakovár (Djakovo), Drezda (Dresden), Drinápoly (Edirné).
Erdő (Erdut), Erdővég (Erdevik), Eszék (Osijek).
Filippopolj (Filibe), Fokváros (Capetown).
Génu (Genova), Göttinga (Göttingen).
Hága (S'Gravenhage), Helsingfors (Helsinki).
Ipek (Pec).
Jajcza (Jajcze), Jászvásár (Jassy), Jeruzsálem (Elkudsz).
Kairó (Masr el Kahira), Kaproncza (Koprivnica), Karióca (Karlovic), Károlyváros (Karlovac), Konstantinápoly (Stambul), Koppenhága (Kjöbenhavn), Körös (Križevci), Krakó (Krakow), Krapina-Teplicz (Krapinske-Toplice).
Lipce (Leipzig), Lissabon (Lisboa).
Magyar Rétfalu (Madzarka Retfalu), Mantua (Mantova), Monoszló (Moslavina).
Nándor-Fehérvár (Balograd), Napoly (Napoli), Német Rétfalu (Njemačka Rétfalu), Nkápoly (Nighebolu).
Pádua (Padova), Páris (Paris), Párma (Parma), Pétervárad (Petrovaradin), Prága (Praha).
Regede (Reckersburg), Rodostó (Tekirdagh), Róma (Roma).

Sparta (Sparta), Ssabács (Sabac), Szendrő (Smederevo), Szent-Pétervár (Petrograd), Sziaszek (Sisak).

Trapenzunt (Tarabuzun), Trója (Troja), Turin (Torino), Tübinga (Tübingen).

Ujjak (Ilok).

Valpo (Valpovo), Varas (Varazdin), Varas-Teplicz (Varazdinske Toplice), Varna (Varna), Varsó (Warszawa), Velence (Venezia), Verőce (Virovitica).

Zágráb (Zagreb), Zengg (Senj), Zimony (Zemun).

Szeretettel adományokat kér a Hadsegélyező Hivatal!

Átvételi különítménye, IV. Vácstetca 38 sz.

K Ü L Ö N F É L É K.

Béke.

*Imádjátok, amig csak sejtés
S a párolgó véron ködlik át,
Mig kevélyen siklik el felettetek fehér hajója,
S kalmárkocetektől a messzeség óvja
A béke angyalát.*

*De jöjjön csak, majd azon kaptok össze:
Ékes szónoklattel, hogy melyik kőszóntse?
Ha becsodlnt s gépek zuhognak, hogy a föld remeg,
Lelketlen óriások acélkarja jár,
A magasba gyarak kőmennyfűstje száll
S születnek újra a ... fegyverek.
Emberek vagytok csak — emberek.*

Bezeredy Lajos.

— Ott túl a dróton. Ez a címe a vonal alatt közlött tárcának. Írója Kelemen Ferenc, ez idő szerint vitéz főhadnagy, aki nem egy szellemes tárcában számolt be lapunk hasábjain vitéz tetteiről, a minden irányban dúló harcok rémes fordulatairól. A mai tárcának azonban különös jelentősége van. Egyike azoknak a rajzoknak ez a bájos elbeszélés, melyeket »Az első tűz« és egyéb háborús rajzok címen összegyűjtve, mint háborús kötetet, szerző irodalmi piacra dob. A könyv annál értékesebb, mert saját harci elményeit örökíti meg benne a tehetős szerző behizelgő, vonzó előadásban. A könyv Légrády testvérek nyomdájában jelenik meg, ára 280 K lesz. Szerző most bocsátotta ki felhívását az előfizetésre. Azt hisszük, hogy városunkból és vidékünkrol istöbben rendelik meg a könyvet. Kötelességünk ez. Hiszen a szerző városunk szülöttje. Idegen vérből táplálkozott, de városunk hazafias szelleme izzásig hevítette benne a hazaszeretetet. Nemcsak a harctéren bizonyította ezt be Kelemen Ferenc, hanem a könyvben is, melynek megrendelését mi is a legmelegebben ajánljuk. A februárban megjelenő könyv szerzőnél (Belovár, Dimitrijeva u. 13) rendelhető meg.

— Az ifjuság kabaré-estélye. A csáktornyai fiatalok által rendezett kabaré f hó 1 én este különösen sikerült. Ugy erkölcsi, mint anyagi tekintetben minden mértékkel felülmúlt. A széles tudósítást a kabaréről a közbeesett ünnep és az idő előrehaladott volta miatt csak jövő számunkban hozhatjuk.

— Az alispán szabadsága. Árvay Lajos, vármegyénk alispánja, egészségi okokból hosszabb szabadságra készül. Az alispán helyettese a szabadságidő alatt Kolbeuschlág Béla vármegyei főjegyző lesz.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Mik Károly néptanítói tanítói a csáktornyai m. kir. áll. elemi népisk. tanítóképző intézethez nevelővé nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Magdalenics János csáktornyai lakos eljegyezte Barta Boriska kisasszonyt Ujpesten.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Dénes Gizella és Plichta Etelka okl. tanítónőket a csáktornyai, Ecker Károlyt és Turai Veronikát a perlaki, Farkas Olgát a drávavásárhelyi s Mihác Irmát a stridovári áll. elemi néptanítóhoz nevezte ki rendes tanítóknak.

— **A mély udvart gyász vége.** Január 29 én véget ért az elhunyt királyunk utáni mély udvari gyász. Ennek következtében a katonai tiszték és katonai hivatalnokok kardbojtról az eddig viselt gyászfátyol lekerült. Azontul május 29-ig a gyászt a balkaron hordandó fekete karszalag fogja jelezni.

— **Választmányi gyűlés.** A f. hó 12 én tartandó törvényszéki bizottsági rendes közgyűlésen felveendő ügyek tárgyalása véget az állandó választmány f. hó 5 én d. e. felüliz órákor a vármegyeház közgyűléstermében gyűlést tart.

— **Napfogyatkozás.** M. hó 23-án reggel napfogyatkozás volt, melyet egész Európában láttak. A fogyatkozás a nap felkeltének idejére, 6 óra 43 perc, esett. A legnagyobb elcsötörtetés körülbelül félkilenckor volt. A napfogyatkozás 10 óra 13 perckor ért véget.

— **Állandó mozi.** A Rákóczi-utcai mozgószínházban a mai három előadásra I. Ferenc József temetésének II. része lesz látható. Ezenkívül a «A médium» bűnügyi történetet 4 felvonásban adják. Az előadások d. u. 4 és 6 s este 8 órákor kezdődnek.

— **Köszönetnyilvánítás.** Drávavásárhelyen, Rhosóczy Matild állami tanítónő, Szilveszter este műkedvelői előadást rendezett, melynek tiszta jövedelmét — 169 koronát, Marinovics Ferenc községi jegyző útján a Vöröskereszt csáktornyai fiókegyületének juttatta. A nemescélú adományért úgy Rhosóczy Matild áll. tanítónőnek, mint Marinovics Ferenc jegyzőnek, ez uton is hálás köszönetet fejezi ki az elnökség.

— **Nemzetközi halottszállítási iroda** Budapest, VI. Andrássy ut. 11. Exhumál gyorsan és olcsón — Minden felvilágítást készséggel ad

— **Helyreigazítás.** Lapunk ez ideig 3-ik számába Hadikölcson c. a. közlemény jelent meg, mely szerint a muraszentmártoni körjegyzőség területén az V. hadikölcsonre 54900 K-t jegyeztek. Fenti hírünk helyreigazításra szorult, mert nem a muraszentmártoni, hanem a muraszentmártoni körjegyzőségről van szó. A névcsere sajtóhibából történt.

— **Vagyonkimutatás.** A Csáktornya székeli Muraközi Takarékpénztár váltókban 1405671, adólevelekben 270952 K-t fogyasztott. Értékpapiraik értéke 42814750 K a gyűjtő s előleg üzletág és kölcsönök 53858 K adóssok folyószámlája 24078825 K-t tüntet fel. A részvénytőke 300 ezer, tartalék-alap 218 ezer K; betéti könyvecskékre befizettek 182175188, mint takarékbiztosítási betéteket 18599, gyűjtő és előleg üzletág befizetéseket 84005 K-t. A takarékpénztár folyó évi nyeresége 4220724 K-t tesz ki. Részvényenként 45 K osztalékot fizet a takarékpénztár, jótékony és közhasznú célokra

fordít 1000 K-t. A takarékpénztár évi rendes közgyűlést február 24. d. u. 2 órára tüzte ki.

— **Földrengés.** Mult hétfőn délelőtt 9 és 10 óra között földrengést éreztek Csáktornya. Kocsirobozáshoz hasonló dübörgés kísérte a gyenge hullámzást, mely a bútorokat is mozgásba hozta, anélkül nagy kárt tett volna az épületekben. Dél felé a földrengés megisméltődött. A föld mozgása, úgy látszik, ezúttal is megint Zágrábról indult ki, mert a meteorológiai jelentések szerint Zágrábrban ugyanaznap d. e. 9 óra 23 perc és 8 másodperckor egy tíz percig tartó földrengést észleltek. A földrengés ott egy meglehetősen heves vertikális lökessel kezdődött nyugatkeleti irányban, amelyet egy gyengébb lökés, majd erősebb rengés követett. A földrengést Kőrösön és Belovárban is érezték, melynek hullámai Csáktornyára is értek.

— **Télapó.** Beköszöntött a tél. És pedig a legkomolyabban. Már évek óta nem volt telünk. Az idei azonban bőven kárpótol a mult hiányaiért. Térdig érő hó borítja a földet s emellett állandóan havazik s így még az eddiginél is nagyobb hőtömegre lehet kilátásunk. A hideg is fagyasztó. Alig mulik el nap, hogy a hőmérő 10° on alul ne legyen. A vizek be vannak fagyva, korcsolyáznak is vígan, a szánekók csilingelnek s így ebben a tekintetben is örömet okoz Télapó sokaknak. Csak egy a baj! Nincs fa, nincs szén. Ha ezen segíthetnénk, könnyebben elviselhetnők a tél örömei mellett a tél nyomorúságait is.

— **Románok áttérése.** Az oláhok kivételése után mozgalom indult meg a csikvármegyei románság közt, hogy a magyarsághoz való hűségük demonstrálása céljából térjenek át a református vallásra. A mozgalom máris eredménnyel járt, amennyiben az egyik falu, Csikmária, oláhjai mind áttértek a református hitre.

— **A posta figyelmeztetése.** A postaigazgatóság ismételt figyelmezteti a közönséget arra, hogy táviratokat ragasztó anyag hiányában csak a kincstár által kiadott távirati űrlapokra írva veszi fel, amelyek a táviróhivatalban darabonként 2 fillérért kaphatók.

— **Az utazás drágítása.** A Máv. igazgatósága azt az értesítést adta közre, hogy a menetdíj, podgyász- és expresszárú viteldíj felemelését egy-öre elhalaszták és csak március 1-én léptetik életbe a felemelt díjakat.

— **Az időjárás 1917 ben.** Egy német meteorológiai szaklap szerint a tél csak heletig fog tartani. Erősebb havazás még február végén és március hónapban lesz, rögtön olvadással. Február nagyrésze derült, hideg idővel telik el. Március szeles, havas lesz. Áprilisban szeles, száraz idő várható. Május, júniusban igen kellemes, meleg és esős napok váltakoznak. A nyár hosszú, száraz és meleg lesz. Az ősz későn következik be és rövid életű lesz. Korán jön meg a jövő tél is, nagy fagyokkal, sűrű tartós havazással. Tehát az 1917. év időjárásilag szépnek ígérkezik.

— **Rövidet az unjocozásról.** A hivatalos lap közli a honvédelmi miniszter körrendeletét az 1894, 1895, 1896 évben születettek állítási lajstromainak elkészítéséről, valamint az 1893 évi előző években születettek állítási lajstromainak kiegészítéséről, illetve az unjocozási

előmunkálatokról. Ezek az előmunkálatok folyó évi március 31-ig befejezendők. Az állításkötelesek összeírása úgy történik, mint békeidőben, csupán az összeírásra való személyes jelentkezés marad el teljesen. Az összeírás kiterjed a valamelyik népfőnöki szemlén alkalmasnak talált, de felülvizsgálaton elbocsátott B) alosztályú népfőnökökre is, valamint a külföldön vagy Ausztriában alkalmatlannak találtakra. A szolgálati idő számítása és a kedvezmények tekintetében később fog intézkedni a honvédelmi miniszter.

— **A katonai szemléről való elmaradás vétsége.** A szolgálat elkerülése a katonaságnál súlyos büncselekmény. Amennyiben a mulasztás nyolc napnál tovább tart, a cselekmény már büntetlenség számít és két évig terjedhető börtönbüntetéssel büntethető, ha pedig a mulasztás nyolc napnál kevesebb, a mulasztás csak, vétség melynek büntetése hat hónapig terjedhető fogház. A legfelsőbb hadtörvényszék most kimondotta, hogy a szemle mindig csak egy napig tart, a szemleköteles tehát csak egy napra van beidézve. Ha ezt a napot elmulasztja, csak egy napi mulasztást, tehát vétséget követ el s hat havi fogházat kap, bármily hosszú idő telik is el a szemle napja és a későbbi jelentkezés vagy behívás között.

— **Nyugdíjas tanítók figyelmébe.** A közoktatásügyi m. kir. miniszternek a kir. tanfelügyelőkhöz intézett körrendelete szerint a nyugdíjas tanítók, tanítónők, óvónők, tanítók özvegyei és kiakora árvái, támogatásra ráutalásig igazolása esetén, egyszersmindenkori segítségben részesülhetnek. A kir. tanfelügyelőségekhez benyújtandó kérvények beadásának utolsó határideje 1917. évi február hó 15.

Szerkesztői üzenet.

K. F. A. Marach még megvan. Nem kallódott el. De közléseire eddig még nem került a sor. Annyira el vagyunk látva eredeti tárcákkal, hogy az értékesebbek közléseivel várnunk kell. Neusokára közöljük.

Nemzetközi halottszállítási iroda

Budapest, VI., Andrássy ut. 11.
666 1-2 Tel. fon. 167-30.

EXHUMÁL GYORSAN ÉS OLCSON.

Minden felvilágosítást készséggel ad.

Hirdetmény.

Közhirre tesszük, hogy 2 drb. **tenyésztésre nem alkalmas, községi bikát** 1. évi február 11 én delután 2 órákor nyilvános árverésen eladjuk.

Alsódomboru, 1917. január 29.

666 1-1

Előjáróság.

BOR,

saját termésű, lendvai pincében: 50 hl. 1915-iki, a 4 K és 1916-iki 20 hl. a 3 K árban eladó.

Bővebb felvilágosítás lakoson helyben.

Özv. Tomka Györgyné.

Sve pošiljke, kaj se tiče sadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya.

Izdateljstvo:

kajšara Strauss Sándora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povijesni list za pak
Izlazi svaki tjedan jedankrat i to: svaku nedelju.

Predplatna cčna je:

Na čelo leto . . . . K 12-
Na pol leta 6-
Na četvert leta . . . 3-
Pojedini broji koštaju 30 fl

Obznane se poleg pogodbe i računaju.

Odgovorni urednik:

ZRINYI KÁROLY.

Glavni urednik:

MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlasnik:

STRAUSZ SANDOR.

Surađnik:

SRÁY FERENCZ.

Ruski i englezki veliki zgubički.

2300 rusov polovljenih. - 2000 englezkih mrtvih pri jednim boju. Nemiri u Rusiji i u Francuzkoj. - Francuzi su takaj biti bili. Rumunjski kralj pak vlada su u Rusiju pobjegli. - Gđa bude mir sklopljen? Morska bitka na Severnim morju.

Kak stojimo na bojnem polju?

(M. I.) Zbog jake zime niti mi, niti naši neprijatelji nisu u prošlim tjednu vekše bitke počeli na rumunjskim bojnem polju. Vekše bitke su bile u Francuzkoj, na severnoj strani Rusije i u Aziji med turčinom i englezom.

Pri Dunavu kre Rumunjske bi radi rusi oslobodili put na vodi, na koju naši i nemški štuki paziju, da si nebi rus muničiju mogel voziti. Naši štuki su prošli tije-den sedem ladje pogodili, koje su s muničijom napunjene bile. Svih sedem se je potonulo.

U Bukovini i u Galiciji je skorom svatit den mir bil zbog velike zime.

Pri Rigi, na severnoj strani Rusije su nemci navalili na rusku vojsku. Tvrdje bitke su ovdje bile. Rusi su se s velikimi četami branili, ali su nemci ipak nadvladali ruse, tak da su se ovi deset kilometrov daleko nazad potegnuti morali. Rus je ovdje jako bit bil. Više regimentov ruskih su takov zgubiček imeli, da su jedni regimenti do 2500 vojnikov izgubili. Najviše med njimi bili su postreljani, ili oranjeni. U suzanjstvo su nemci odegnali 2300 rusov i odzeli od njih 13 mašinastih puskah.

Iz Rusije se od velikih nemirov čujeju glasi. U Moskvi je krvava buna bila. Puk gladuje, pak nema drva, niti lapora u vno-gim mestim, ar se ruska vlada nije pobri-nula za puk tak kak pri nas, gdje vlada pasi, da se kruh, pak drugi zivež i druge potreboče jednaako rezedeliju med narodom.

Na taljanskim frontu kre Görca su naši navalili na taljane i jednoga dekunga od njih odzeli, tri oficire i 134 vojnikov polovili i 3 mašinaste puske od njih odzeli.

Na francuzkim frontu je 25-ga januara Franosa zvani nemški general navalil pri potoku Maasu na francuze i u 1600 metrov dužini osvojil francuzke dekunge, med-lem je 500 vojnikov polovil i 10 mašinas-kih puskah odzel. Francuzi bi radi drugi den nazad dobili od njih odzete dekunge, ali nisu mogli, nego u ovoj navali su ve-like zgubičke imeli.

U Aziji su turčini srećom vojuvali proti rusu. Pri kaukazijskim frontu su 60 kilometrov nazaj porinuli rusku vojsku, njihove dekunge prevzeli i vno-g vojnikov u suzanjstvo odegnali. U Perziji, pri mestu Hamandu su rusi navalili na turčinske se-rege, ali su jih turčini preobladeli tak, da su rusi 50 kilometrov morali relirirati.

Zbog velikih ruskih zgubičkov, pišeju izvanjske novine, da se je Brusilov, ruski general vubil. Rusi svoju vojsku iz Rumunjske pomalen potegneju vun, ar jim naši i nemški seregi nigdi nedaju mira. Naši seregi se približavaju prama Trotus i Sereth potoku. Ako nebi tam velika zima pripočila naše čete bi vre još dalje bili u Rumunjskoj, od kojega orsaga vre do vezda više, kak dvē tretinu imaju u svojih rukah.

Rumunjski kralj i vlada su ostavili svoj orsag. Kralj svojom familijom se je pobral, pak se odselit u Rusku, u Jekaterinoslav zvano mesto. Vlada, pak orsacki zastupniki su takaj pobjegli. Ovi su se takaj u Jekaterinoslavu naselili. Velike rumunjske banke svojim penezi i kojigami su u Rusiju se odseliti, da nebi u naše, pak nemške ruke opsele.

Iz najnovješih glasov, koji su do nas došli, čujemo, da su pri poloku Tigrisu navalili englezi na turčinsku vojsku, ali su jako obhodili, ar su strašno biti bili. Dvē-jezero vojnikov mrtvih su ovdje englezi izgubili. To se je 25-ga januara pripetilo.

Ruski car je reziral orsacko spravišće, koja se дума zove, ar su nekoji ablegati proti vladi govore držali. Zbog toga, da je car reziral orsacko spravišće, su se u Petrogradu, Moskvi, Odessi, K'evu, Saratovu, Tomsku i u drugih vekših mestih stanovniki pobunili. Car bude brzčas presiljen, da dumu opet skup zazove.

U Francuzkoj u Sedanu se je vno-g jezer ljudih skupzistlo, pak su svi za mir glasovali i kričali. Puk je srdit na engleze, koji su najbolje krivi tomu, da se nemre mir sklopiti. Englezi su za to proti miru, ar bi onda njihovo gospodarstvo na morju, izgubili. Niti vre vezda nisu oni gospoda na morju, ar se niti g'batu ne vupaju na

vodi svojim ladjami. To je za to, ar nemška vojska tuliko podvodne ladje ima, da se je englezu jako pogibeljno po morju voziti. Tu i tam, pak u svakih mestih prevrtaju neprijateljske velike vojničke, pak trgovečke ladje i s tem velike kvare zrokuju englezom, francuzom pak taljanom, koji najviše morske ladje imaju.

Ali gđa bude mir? — pitaju naši čitatelji. Od toga bi svaki naj bolje rad čital. I mi bi se raduvali tomu dnevnu, gđa bi u našim novinam s velikimi slovami napisali mogli, da je mir sklopljen.

To još nigdo nezna, gđa bude mir nastal med vojujućemi narodami. Ali ako se malo premišljavamo, onda si i premisliti moremo, da dugo nemre tabor držati. Mi, pak naši savezniki bi mogli jošće izdržati, ar imamo kaj za jesti. Ali drugim narodom, osobito pak taljanom i francuzom, tak takaj i rusom vre zlo ide.

Mi tak mislimo, da budu naši neprijatelji do augustuša do kraja potučeni ne samo na bojnem polju, nego i doma, ar su se narodi naših neprijateljev vre svi navaljili svojim vladah, koje budu pretirati i na mesto svojih ministrov takve na korman deli, koji su za mir.

Mi i naši savezniki smo pripravni za mir, ali samo za dični i ne za sramotni mir. Mi nesmo zabadava alduvali naše sine, da bi se zbog mira predali našim neprijateljem. Onda bude mir, gđa bumo takov mir dikturali našim neprijateljem, koj mir bude svim nam na hasen. Naša i saveznička vojska, hvalja budi Bogu! lēpo i dobro napreduje. Ufati se moremo, da bude i na dalje dobro napreduvala, pak bude onda prisilila naše neprijatelje na mir.

Sējajte hajdinu.

U sadašnje vreme, kada nema riže, je vredno hajdinu sejati. Ali i u mirnim vremenom se izplati, jer ako se dobro treš posejati, je jako zahvalna gazdi.

Iz hajdine se dela kasa, koja je dobra u čurke, dobra je na mesto riže u juhi, dobra je restana u mašć, dobra je u mleko,

a ako ju damo semleti, hajdinska mela, je jedna od najboljih melah, i najbolje hraniva. More se iz nje napraviti šterc (šaganci) zlévanjke, pegace, koje ako jih žena pogodi, su jako dobre.

All hajdina se drago more predati. Sada je po 70 filleri kilogram hajdine, ali jesu mesta, gde ju još bolje platiju. A kaša hajdinska košta 2, ili 3 krune kila.

Zato sam vam to sve povedal, da vidite, da je vrédno hajdinu sejati.

Kada i vu kakvu zemlju se seja hajdina? Hajdina se more sejati vu sternišće odmah čim pšenica ili hrč iz zemlje pokošena bude. Ali s tom hajdinom se vnoğıput dogodi, da se nemore dozreti, jer prerano ju popari mraz. Zato je hajdinu najbolje sejati vu majušu, tojest koncem majušu, ili početkom juniušu. Ta hajdina se do augustušu dozreli i onda ju lépo moremozmlatiti.

Hajdina nije dobra vu jakoj zemlji. Zato vu gojnju zemlju nesmemo sejati hajdinu. Vu jakoj zemlji hajdina samo cvete i cvete ali plod, zrneje ne bude donesla. Zato je za hajdinu najbolša tak na pol slaba zemlja. Vu takvoj zemlji bude rodna.

Na jednu mekotu (ral) zemlje treba od 50, do 90 litrov semena; preveč gusto se nesme sejati, jer hajdina je tak dobra, ako se more fest širiti i kite tirati. Tak bude hajdina puno latja imala, i rodna bude.

Još moram spomenuti, da na hajdinu moramo paziti, kaj nam nescuri. Zato ju je najbolje vu snopece zvezati i vu ponjavi odpeljati dimo. Na jednoj katastarskoj mekoti 5 metercentov, ako dobro obrodi i 15 metercentov hajdine zrašte. Jer pak i vu mirnom vrémenu vekšu cenu ima, kak žito, zato se hajdinu sejati jako izplati.

L. R. I.

Savez svétloga mira.

Istinu imma Wilson, kad to veli, da takov savez treba sklopiti, koj mogel bude mira deržati na svétu. Vu ov regiment svi orsagi bi stupili, koji bi mogućni bili jednoga na lancu imeti, ako nebi štel miren biti.

Do vezda vu svrhu toga saveza imeli orsagi, da bi vekovečen mir bil, ali ravno to je bil zrok svakomu boju. Kossuth Lajos naprimer dopalo se je to, da mi sa Nemškom vu savez stupimo, ali on je več onda rekel, ako i tretjega zememo ksebi iz toga svétni boj bude. Strahovitno dobro je to znal Kossuth, kak to denes vidimo. Wilson neče, da jedna država sdrugom savez sklopi neg tohoče, da svi vu jednim družtvi budemo. Kaj nam kaže historija?

I. Trideset lét trajuču boj. Vu ovim vremenu katolička Europa je proti protestanski Europi bila. Katolička liga, proti protestanski uniji. Čela Europa, najmre pak Nemška je bojno polje bila. Vu dugo trajučem boju svi su odnemogli i skopili su mira vu Westfaliji (1648 ga leta) ali samo za to, da posejajni seme dojdjučega boja. Vu ovim kontraktu je sgubila Nemška jezero lét staro imanje Elzasz i Lotharingiju. Dobili pak su to francuzi. Što more rečti, da něje to zrok bil 1870 ga leta bojn med francuzi i nemci. Pak ali je ně to zrok i denešnjemu boju? Dakle m'r, kojega su vu Westfaliji sklopili, kak jedne orijaške kače rep vudril je po Europi potlam za 266 lét.

II. Španjolski boj. Europa opet se je

na dvé partije restrgta i bila se je za najveško herbiju. Nemci, englezi i holanduš su onda do črne mater semlje sbili francuze. Vu Utrehtu su podpisali mira (1714 ga leta) vu kojem su opet klicu ostavili dojdjučem boju. Austria vu ovim kontraktu je dobila Talijansku zemlju. Opet što bi mogel rečti, da to něje bil zrok i denešnjemu boju?

III. Severni boj. XII. Károly svédaki kralj i najspametneši vodja vu sto bitkah je sbil Danu, Rusiju, Polsko i Sasko. Vu stoprvi bitki su ga preobladali, jerbo su ga savezniki ostavili. Od potlam i to na našu žalost, Rusija je na sevro naj kaša.

IV. Boj za Austriju. Kak je habšburski mužki spol preminul, čela Europa se je sdignul proti slabi ženski Maria Tereziji. Več je tak bilo, da propadne. Ali sdigli su se magjari, dali su sto jezer vojnika i obranili su svoju kraljicu Maria Tereziju. Magjarske banganete i sablje obranile su habšburski ženski spol.

V. Sedem lét trajuču boj. Cilj: vuništiti Prusko. Čela Europa je išla na Prusko. Sto milijunov, proti pet milijunov. I čuda velika, Veliki Frigyes pruski kralj spetimi miljuni sbil je sto milijunov. Čelu Europu.

VI. Boj Napoleona. Dvajstipet lét je trajal boj med Napoleonom i med Europom. Nazadnje je velika zima samo mogla preobladati Napoleona. Vu Ruskim mu je pol milijun vojnika zmrzlo. Vu Beču su sklopili onoga mira, koj je od potlam svakomu boju zrok bil. Kuliko bojoj je sv od pollam bilo, svim je on kontrakt bil zrok, kojega su vu Beču podpisali.

Istinu ima Wilson, ako neče takvoga mira, koj bi opet za nekoitu leto vužgal čelu Europu, čeloga svéta. Takvoga mira hoče sklopiti i napraviti, koj vekivečen bude. Neutralni orsagi pomazeju Wilsonu. Daj jim Bog sreču!

Strah.

Tak se budi denes naš neprijatelj, kak on mjesečnosti betežnik, kojega zorja na hižnim krovu najde. Deset oči ima, sad jedan za drugim svi deset vužge i svét, koj gledi ovoga tvrdokornoga betežnika, vidi veliki strah na ove male obločice. Strahovitno strah se vidi iz deset glav stojičega antanta: kaj bude sad? Béli golub od mira odletel je, ono svétlo sunce pak koje bude onda s vétilo, kad antant preobladaš nas, nikak neče vu zrak se sditi. Kmično je, megleno je vréme, oštro cvili veter i nosi sobom pustolovinu i veliko javkanje.

Francuzkoga orsaga spametni domorodci jedan za drugim sdigli su gori prsta, jeden drugoga opomina: pazi, zlo bude! Predi je Caillaux, zajim pak Fallières. Jeden oštro je zakričal na Engleziju, da samo jeden sebičan cilj ima: svakoga vuništiti, koj se vu trgovini vtekati hoče s Englezijom. Nemškoga orsaga ravno tak, kak i Francuzkoga. Drugi još bolje odprto veli Engleziji, da denes več nišči neče boja zadobiti, samo Englezija. Tak se toga drži, kak vtopljenik drobne slame, jerbo denes nišči je tak ně bit, kak Englezija. Svaki orsag bi još sve mogel namestiti. Francuzki orsag tak, kak i Rusija, ako bi denes mira sklopili ali Englezija sve bi sgubila. Sgubila bi morje, na kojim je dovezda kraljuvala, sgubila bi one nezmerne svote, koje je vu boju saveznikom posudila. Vu Talijanskim sdvojeno glediju i če-

kaju, kraj se bude pripetilo i jedne talijanske novine tak kričija, kak samo moreju predi nam: nemojte nas, neg Engleziju. Nemojte siromaške talijane vuništiti, makar je i sabljete, tam su vam englezi. Oni su naši svatniki, koji nečeju mira. Obrnite se proti Engleziji s čelom močjom, onda hitreše bude konec krvoločnosti.

Vu Rusiji najedenput se plašiju poleg Rige i poleg Odesa. Takodjer i poleg Romanije, koja od velikoga straha smielila se, da zasebni mir sklopi. Vu Engleziji velikuzbuna je poleg Wilsona, koj slobodnim zahteva na morju. Nemške podvodne ladje pak denes još bole vujujeju za ovu slobodčinu, kak su od početka.

Jedne englezke novine javčeju, doklam mi vuništimo nemške podvodne ladje, one su već sdavnja nas vuništile na morju. Bormeš tak bude.

Francuzke novine pišeju, da Englezija jako brali sve saveznike, još jedenput se naj prepraviju s čelom močjom. Mi francuzi još jedenput budemo probali, barem smo vu krvi najviše alduvali. Probali budemo, ali napré vidimo, da niti vezda nebudemo mogućni centralne orsage preobladati. Mi svi skupa tak mislimo, ako Englezija još i naprotuletje sgubi bitku, onda i najmenjši saveznik se bude proti njoj postavil. Englezija sve je na kocku dela. Budemo vidli, kak se bude kocka preobrnula. Vu ruskim oni su došli na korman, koji su več predi štelu mira. Ako Rusija kapitulerala bude, Francuzki orsag za njom mora iti.

Tak pišeju antant novine, same od sebe!

SVAKOJAČKE NOVOSTI.

Brussilov. Ou koj je tuliko jezer rusom za hrbel nastavial mašinpuške i zapovedal njim: marš na drugi svét, drugač te doli strelim, sad je sam proti sebi nastavil pištolu. Sad je sam sebi kommandéral bezdušni ruski general: vamri, drugač te doli strelim. I kak je još jedenput serdito se okoli ogledal, spastil je olova vu svoje srdce. Njegvi generali sami su rekli, da nema srdce, mala olovnata kugljica posvedočila je, da ima. Tojest samo je imel. Od antanta vnoğıput podičeni bojni vodja več ne živi.

Predi, kak se je vu srce strelil, još jedenput je diktéral jednomu englezkomu novinaru: »Dojeseni sgotovili budemo s bojom.« Sobom je predi sgotovil Brussilov. Još pred jesenom. Něje mogel se toga včekat, ili pak se ně štel.

Vnoğıput, čeli šereg bitkih je sgubil, ali pri Lucko je on zadobil. To mo nišči neče potri. Ali po ovi zadobljeni bitki opet se je s Hindenburgom zisel, koj ga je napokal na ishodu, na zapadu i na jugu. Na ishodu: na ruskim frontu; zapadu: na Somme frontu i od juga vu Romaniji. Njegvo taktiku su i drugi generali prek zeli i poleg ove taktike su dali poklati na Ancre liniji sedemeto jezer vu Romaniji kre dolnoga Dunaja četiri sto jezer vojnika.

Pred smrtjom na audienciji je bil pred carom, gde je opet više milijun vojnika zahléval. Kaj mu je car rekel, to neznamo. Tuliko znamo, da něje dobil friske mišjune, jerbo več niti svih rusov car nemore dati. Poleg toga je odišel ta, gde on ima največega šerega. Daset milijun rusom je tam zapovednik Brussilov.

Zrakoplovi. Sad je došle lakaz, poleg kojega 1916-ga leta 784 neprijateljskih zrakoplovov su vništili, neprijatelji pak su 221 nemških zrakoplovov vništili. Sgubiček na mesec ovak se pripetilo:

Mesec.	Neprijateljski sgubiček.	Nemški sgubiček.
Januar	20	5.
Februar	23	8.
Marcius	49	19.
Aprilis	36	24.
Majus	47	16.
Junius	43	10.
Julius	85	23.
Augustus	84	24.
September	133	23.
Oktober	104	17.
November	94	31.
December	66	21.
Sve skupa:	784	221.

Ovi broji opet nam kažeju što je jakši vu zraku. Sad već jako rědko se podufaju neprijateljski zrakoplovcu do nemske linije dojtii, da tam bombe hieju na nemske pozicije i tvrdovine.

Vlahi vu Erdělyu. Sad je došle vu Sósmező obćinu plebacuš iz rumunjskoga sužanstva. Povědal je, kakve psine su delali snjimi vlahi.

— Lani augustuša dvajstisedmoga na večer ob deseti vuri su vdrli rumunji na mirno i spavajuću obćinu Poredu su vu svako hižu vdrli i pri posvetu sve su porobili. Tri dana su isle rumunjske čete prek obćine. Četrty dan pred sebe je cituval me rumunjski brigederos i zapovedal mi je, da ne smemo zvoniti. Cirkvene posle sem slobodno zveršaval. Oktobra devetnajstoga velika uzbuna je nastala med rumunji i na zapoved vužgali su velike magazine. Sad smo znali, da se preblizavaju magjarske čete. Ja, deca i ženske prek farofa vu jednu pivnicu smo se skrili, ali nešći nas je izdal. Po vulici begući rumunji petput su mednas strelili. Dvě ženske su odmah vumrle. Zatem su nas vlahi polovili i sobom su nas tirali. Najpredi vu Haria obćinu smo došli. Ovdii smo već više stotin takvih našli, koje su rumunji sobom dotirali.

Potlam po Romaniji su nas proganjali više dece i nekojik ženskih je na putu vumrlo od glada. Na dva, tri dni smo dobili falacek kruha. Noći su već hladne bile i mi svi smo najvišeput vuni navedrini morali prenoćiti. Navěk smo pešice išli. Niti to su nam nē dopustili, da bi betežno decu na kola deli.

Nemci i bulgarci su nas obranili, da smo svi nē poginuli. Nemci su sve psine dobro naplatili rumunjom.

Romanski kralj i korman pred narodom je poběgel. Iz dobroga mesta pišeju, da vu zavzeti Romaniji i Moldovi takva zlovolja je med narodom. kakvo su još nigdi nē našli vu prevzetim mestu. Romanski stanovniki tak neprijateljski se držiju proti begućemo kralju i kormanu, kak nigdi drugdi. Ravno zato moraju od varaša, do varaša bejzati. Soldati, k tomu i rumunjski oficiri na čopore ostaviju rumunjske serege i vu cėvil se ob'čeuju. Pripetilo se je, da ravno takvi rumunjski vojniki svešeljom su pozdravili neprijatelja. Takov je položaj nē samo dalko po okolicaš, neg i vu glavnim varašu Bukareštu Romanski narod vu neprijatelju sloboditelja vidi.

To jako žalosti rumunjske vodje. Kak

velika je uzbuna vu Romaniji, vidi se iz toga, da Ferdinand kralj zemlje i nove pravice je obećal rumunjskim mužom, ako ne budu postkali od soldacije i ako i nadalje hrabro budu vojuvali.

Ferdinand malo prekeeno se je zmislil vu Romaniji zemlje deliti. To brćas drugi budu napravili.

Velika zima na romanskim frontu. Na romanskim frontu poleg velike zime, kak englesi pišeju, sve je mirno. Ali zato obedve partije jako se prepravljaju k bližnjim bitkam.

Rusi podjednoma friske čete dobavljaju napomoć. Snova skup složene rumunjske čete takodjer su već na frontu. Centralnih orasgov zmehki štuki opet su jako počeli delati i smirom mešaju ruse.

Na rumunskim frontu još velike bitke budu.

KAJ JE NOVOGA?

Iz Rusije vu Taljansku.

Primem v ruke plejbas, bėloga papěra, Moje tužno srce vezda nema mira.

Hoćem vam pisati, ovo na glas dati, V malo Medjimurje svemskupa poslati.

Na Svesvetce večer ognja smo imeli, Da smo skorom vu njem sviskupa zgoreli.

Ali Božja volja bila navěk s nami, Tak smo živi, zdravi sviskupa ostali.

Puške smo mi zdigli, ruse pretirali, Tak smo jedno velko selo obranili.

Zapoved nam došla, fletno se spraviti, S borckom zelenim cuga okiněti.

Na dušni den smo si cuga okiněli. Onda smo se mi vun z Rusije vozili.

V cugu smo pitali: Dragi oficiri! Kak se bumo vezda mi dalko vozili?

— Bumo se peljali na taljanske gore, Gde mort namo meli niti hladne vode.

Karte v ruke zeli, mam smo napisali, V malo Medjimurje starešim poslati.

Mi smo se peljali po toj nemskoj štreki. Gde su medjimurski delali težaki.

S Bogom medjimurci, dragi vi poznanci, Prosimo vas, da bi dimo glasa dali!

Mi se ve peljamo na taljanske gore, Gde si bumo našli vnogi svoje grobje.

Stareši ljubleni, najte se plakati. Morate si sine Bogu alduvati.

Kak je naš Stvoritelj, Otec Bog nebezki Sineka alduval za naš grėh zemeljski,

Kulko pretrpel je Jėzus naš ljubleni Doklam je na križu za nas bil razpeti.

I mi hoćemo ovo sve trpeti, Za Božanjsku volju radi sve podnesti.

I za domovinu život alduvati, Za svetloga kralja krvca preleجاتi.

Mamica ljublena, najte tuguвати, Nego nas Mariji dajte vi zručiti.

Vu nju se ufamo sva verna dećica, Vu tem strašnem ognju bu nam pomoćnica.

V Rusiji sem dobil lani ja pležera, Vezda pak taljani nedaju nam mira.

Hoćemo ta iti i taljane zbiti, Jėzusa, Mariju vu srecu nositi.

S ovima rěčima pėsem se zapira, Daj nam Bože na toj tužnoj zemlji mira!

Na bojnom polju. **Szterbad Mihalj vojnik iz Alsó-Mihályfalva.**

— **49 mrtvih i 570 pležeranih.** Vu Londonu jedna municions fabrika je eksplođerala i kak vezda službeno javiju vu ovi strahovitni nesreći dvajsticetiri mužkarcov je mrtvih ostalo, devetnajst jako pležeranih i stopetdeset na menje rajenih. Jedenašt ženskih je mrtvih, tridesetčetiri teško rajenih i stodvě na menje rajenih. Četirinajst dece je mrtvih, stodevetdesetpet teško rajenih i sedemdesetpet na lehcoma rajenih. Okolico su točno previziterali i tak misliju, Da više mrtvih nēga pod ruševinom.

— **Vumorit zarobljenike.** 55 ga sibėrinskoga regimenta jeden vojnik pri Rigi vu nemsko sužanstvo je došle. Zanemito je ovaj vojnik valoval, kak delaju rusi zarobljeniki:

— Od 55 ga regimenta, jerbo je retirėrati moral zapovedniki vnogoga vojnika su zakiali. Strahovitno krvoločnost su napravili svrhu retirėranja. Taki na lice mesta vnožina zarobljenikov su zatukali. Ja sem sam videl, da moja škadrons trinajst zarobljenikov je skončala.

— **Preblizavamo se Besarabiji.** Na svakim frontu veliko gibanje se vidi. Na zapadnim frontu, na taljanskim i na ruskim frontu svaki dan su menje bitke. Najvažneše je to, da su bulgarci pri Tulcei prek Dunaja došli i tamošnje pozicije čvrsto su zadržali, barem su rusi sveľikom moćjom šteli je nazat pregnati. Bulgarci su sad vu takvim položaju, da za kratko vrėme moreju vu plodno Besarabiu vdrli.

— **francuzki orasg pred pustolovinom.** Vu Francuzkim već sve hoće stalti. Vu Parizu već nēmajju skim kuriti, cukora pak već duže vrėmena nēmajju Francuzke ženske negda pol dana moraju načekavati pred stecunom, doklam barem jedno, dvě kile lapora ili druge stvari dobiju. Poleg toga stanovniki jako se buniju.

Žene sdecom na rukah hodiju povulicah kruha prositi, ali nemore jim nišći dati jerbo ga niti nišći nēma. Od glada deca betegavleju i vnogojh je već pomrlo. Dakle niti vu Francuzkim je nē sve zlato.

— **Galac vu plamnu.** Vu Karpali velika je zima, vu čistim vrėmenu savezne čete od koraka, do koraka nazat rivaju neprijatelja. Kad je vedro. Galaca po noći s veliki štuki strėlaju i na vnogo kilometrov dalko je videti plamna. Čeli varaš gori. Dvě bulgarske škadrone od sevra prek Dunaja su vdrle i nazat su sbile ruske patrole. Po noći velike ruske čete su došle i bulgarci su prednjimi nazat se potegli prek Dunaja. Sedem ruskih ladjih, koje su smunicijom i stroškom napujene bile, potopili su.

— **Morska bitka na Severnim morju.** Na Severnim morju iznenada dvě nemske ladje zišle su se s jednom englezkom flotom. Bitka vjutro oko četrite vure se je počela. Jedno torpedo ladju četiri kuglje su trofile i morala je vu Imuiden postajališće oditi. Dvě ili tri englezke ladje su se vtopile. Jednoga nemsčkoga kapitana jedna kuglja je jako oranila i potlam je vumrl. Tak se čuje, da englezka flota je iz dvanajst ladjih stala.

— **Nemški zrakoplovcu.** Na zapadnim frontu samo štuki i zrakoplovi delaju. Nem-

ski zrakoplovcu u čistim vremenou dalko odideju i važne prijave doneseju. Od Nancy varaša na sever stojeće željezne fabrike su bombardirali iz zraka. Na jednu fabriku 2200 kilogram bombih su hitili i čisto ju uništili. Neprijatelj ove dane osam zrakoplovo je sgrabio. Bülow lejtinanz u Flandriji dva zrakoplove je strelil doli. Richtofen lejtinanz od Lilleja na poldan sedemnajstoga zrakoplova je uništio. Baldanz lejtinanz pak u Champagneji desetoga zrakoplova je doli strelil. Tri drugi zrakoplovi pak pri Donamont festungu su se zrušili doli. Osmoga zrakoplova pri Somme vodi je sgrabio neprijatelj.

— **Vu čití francuzki zemlji željtu mira.** Jedne španjolske novine pišeju, da francuzki narod već se jako zadovolio sbojom. Vu Sedanu više jezer ljudstva svaraškami činovnici demonstrerali su po varašu i zahtevali su od kormana, naj odmah mira napraviti. Stanovnički sveposud preklinaju Engleziju, jerbo vidiju, da samo Englezija neće mira i sbog nje moraju plemenitu francuzku krv preljevati. Stanovnički već jako nemirno čekaju onu vuru, kad antant previdel bude, da zabadau troši tuliko i zabadau alduje tulikšnoga naroda. Još i sami soldati besno misliju na to, kaj bi se pripetilo, ako bi za istinu mogli Elzasz — Lotharingiju zadobiti.

Po drugih varašov takodjer su demonstracije bile i kad su vu jednim varašu soldaćiju poslali vuu na vutice, da naj rezira demonstrante. Soldati nē su steli zapoved posluhnuti. Svrho toga odmah su je ua front poslali.

— **Romanski ministrov smrtna nesreća.** Ruszkoje Slovo piše iz Jassy va raa, da jeden brzovlak koj je vu Rusiji išel i na kojim su visoke šarže offcira potuvali na Csiura romanskim kolodvoru se je prehitil. Čeli vlak se je vužgal i prek stotina činovnikov i officirov je vumrlo. Nekoji su tak zgoreli, da nēje poznati što je bil. Med putnički je bil Mosulov i Saharov general, Take Jonescu, Cantacuzene i Costiinescu romanski ministri, takodjer i Porumbaru bivši odsvunašnjih poslov minister. To ne pišeju ove novine, da izmed ovih sto je mrtev, samo tuliko pišeju, da više mrtvih je. Rusi bi se jako žalovali za Saharov generala, jerbo on je jeden naj izvuceneši offcira Saharov generala šereg vojuval je vu Karpati, vu Bukovini, Moldovi i pri Szeret vodi. Take Jonescu pak već poznamo, on je jeden iz med onih, koji su Romaniju vu boj natirali. Porumbara odsvunašnjih poslov minister taki, kaj je Romania boja započela, zahvalio se je na službi.

— **Dvě jezero englezkih mrtvih.** Iz Konstantin-polja javiju. Na Irak frontu: Neprijatelj 24 ga januara strahovitno je počel strēlati pri Felahu stojeće naše pozicije. Od Tigris vode na poldan po velikim strēlanju januara 25 ga svelikom močjom je išel na sturmu Vnogo ljudstva su alduvali. Sime na jedni kratki liniji prek dvě jezero englezov je ležalo. Dvajstisestoga opet su počeli navalu, ali i vezda smo je nazat sbili.

Vu Kaukazušu menjše bitke trajaju. drugać pak je sve mirno.

— **Francuzi veliko offenzivu čekaju.** Pokenidib francuzi od nemcov veliko offenzivu čekaju i oni se sveposud prijaški prepravljaju Englezki generali stēm bistriju francuze, da vezda zasagurno budu preobladali nemce. Englezi samo od sebe tak pišeju, da

englezki šereg nigdar je nē bil tak pripraven, kak je vezda. Čeli šeregi su nove puške dobili, koje su iz Amerike bestelali. Englezi takodjer čekaju, da nemci veliku navalu počneju. Tak misliju, da nemci proti 304. mu bregu samo zato tak oštro vdiraju, da stēm prevariju francuze i na drugi liniji se prepravljaju na veliko offenzivu.

Nemci pri Verduno takodjer su počeli navalu i opet su došli od zapadnoga kraja, da dveju festungov, koje su s najveškami štukami počeli strēlati. Francuzi sami misliju, da ovi dva festungi nebudu mogli se dugo deržati, neg za kratko vrēme nemcom dojdeju vu ruke.

— **Det milijunov vu morju.** Englezke novine pišeju, da jedna nemška taborska ladja potopila je jedno englezko, koja je pet milijun vrednosti gjungja pelala iz Indije. Gjungji su zebrani bili i jako lepi. Bili su sekulērani i jedno englezko družto već je izplatilo čelo svotu.

— **Rumanski vodja vu Parisu.** Ilicu romanski vodja vu Paris je došel i veliko razpravu je imel stamosnjemi generaleri. Vu Jassy varašu strahoviten je položaj. Korman je nē sbog sgrabivenih bitkah vušel iz Jassy varaša, neg sbog velike anarhije. Vu Jassy varašu denes tuliko beguncov je, da sad varaš prek jeden milijun osobah broji. Po vuticah veliki šatori su napravleni vu kojih bogati rumunji stanujuju. Koji su nē tak srećni, oni po okolicah stanujuju i vu strahovitnem položaju su. Vnogi vu zemlju se zakopaju i tam stanujuju. To je velika kastiga rumunjom. Kaj su nam želeli, to su vezda sami dobili.

— **Ruska politika proti Engleziji.** Ruski položaj je takov, da i englezi se poleg toga bojiu. Englezke novine odprto pišeju od toga, da su nē zadovolni s ruskim položajom. Suvajov soldaćki minister sahvatio se je i poleg toga je vu Engleziji velika uzbuza, jerbo ravno Suvajov i Szaszanov su od početka oštro zahtevali boja. Vu Engleziji tak su mislili, da ovi ministri ostaneju i poleg toga su čisto mislili, da Rusija do zadnjega bude tirala boja. Ravno vutem su se vkanili. Obedva ministri koji su najbolje za boj stali, ravno ove je car odпусти. Nekaj se kuha vu Ruskim.

— **Postojiju talijanske željeznice.** Talijanski željeznica direktor odredbu je poslao, da samo on naj putuje, koj izvanredno silnoga posla ima, ali i ovi pripravni moraju biti da vu tretjem razreda budu putovali. Lehko pak se i to pripeti, kaj pešice budu morali iti nazat ili pak dalje. Vu Talijanskim već je tak malo lapora, da niti lokomotive već nēmaju skim kuriti. Talijanski vlaki poleg toga postali budeju. Vnoge fabrike su morali zaprti, jerbo nēmaju lapora. Minući tijeden su više ladjih čekali vu Talijanskim, koje bi lapora bile dopelale iz Englezije. Ove ladje su nemške podvodne ladje potopile.

— **Khuen Hédervary.** IV. Károly kralj Khuen Hédervarya je poslao vu Nemsku, da tam nemškim dvorom prejavi, da je na tronuš stupio i da se je za magjarskoga kralja dal kuruntio. Khuen Hédervary već je oštel vu München, odonud pak vu Stuttgart bude išel.

Vu mrtim vremenou svakomu kralju, cesaru i predsedniku se to prejavi, ali denes vu ovim bojnim vremenou to nēje moguće.

— **Prispravljanje k štelingi.** Honvéd-

skoga ministra službeni list piše, da sve one popisati treba, koji su se 1894, 1895 i 1896 leta rodili, takodjer popisati moraju sve one koji su se 1898 leta i one koji su se pred ovom letom predi rodili. Svrha toga odredjeno je, da s bog štellinge listime najkasneše do marciusa 31-ga gotovo budeju.

— **Pakete zarobljenikom.** Vu ruskim zarobljenim moći je pakete pošilati. Razmi se, samo opravu, drugo nikaj. Rusko soldaćko zapovedništvo na glas nam je dalo, da onoga paketa, koj svojega gospodara ne bude našel, nebudu ga nazat poslali, neg med tamošnji zarobljeniki ga rezdeliju.

— **Čajna nemška ladja.** Jedna nemška taborska ladja već više tijednog hodi sim—tam po morju i nezmernoga kvara dela neprijateljom. Amerikanske novine pišeju, da do vezda prek dvajseti milijun dolarov kvara je napravila antantu, najmre pak engleziji. Vuožina ladjih je već potopila, više pak jih je prijela i odirala vu nemško morsk postajališće. Sve englezke, francuzke, talijanske taborske ladje ju naganjaju i išćeju, ali ju nigdi nemoreju zaderbiščiti.

Pěsem od mladoga junaka.

Jeden mladi junak moral je vumrēti,
Vu dvajsetom lētu iz svēta oditii.

Mlado njegvo tēlo zemljica pokriva,
I v Srbskom orasgu mirno on počiva.

Kuglja doletela, v glavu se zadēla,
Te mladog junaka naglo je vvorila.

Oj ti mladost moja bila si vesela,
Ali da si mela svog neprijatelja.

Njegovi pajdaši živi su ostali,
Ali on siromak moral je vumrēti.

Otec, ino majka žuhko se plakali,
Gda su od mrtvog sinka tužen glas dobili.

Nemre drugač biti, moral je vumrēti,
S gospodinom Bogom skupa se združiti.

Mali, ali tužen glas je do nas došel,
István Tersztenyák je iz svēta odišel.

Žalost ovu velku nemrem izpisati,
Jer mi zalēvaju suze moje oči.

Oj ti smrt nemila, kaj si vučinila?
Da si mlado tēlo doli pokosila.

Ž groba mu je zrasel jaburek zeleni,
Koj bude spomenik njegov vekivečni.

Dragi svi domari, molite se Bogu,
Da prime dušicu v nebo k sebi njegvu.

Gospodine Bože, daj mu pokoj večni!
Primi njegvu dušu vu raj vekivečni!

Felsőmihályfalva. Tersztenyák Marija
sestra pokojnoga.

VINO.

prodam iz svoje domaće pivnice u Alsólendava občini: 50 hl. 1915-ga leta litra po 4 K i 20 hl. 1916-ga leta litra po 3 K.

Više pozvediti moći je na mojim stanu u Osáktornya.

Dovica Tomka Gjüre.

Meghívó.

A Csáktornya-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság

1917. évi február hó 24-én délután 4 órakor tartja meg az Intézeti ház tanácstermében

XXI. évi rendes közgyűlését,

amelyre a részvényeseket tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

Csáktornyán, 1917. évi január hó 29-én.

Tárgyak:

1. Megnyitó.
2. Két részvényes kijelölése a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.
3. Az igazgatóság és a felügyelőbizottság jelentése.
4. Az 1916. évi számvizsgálás; a mérleg megállapítása; a tiszta nyereség felosztása.
5. Társasági és közérdekű dolgok, valamint a felügyelő-bizottságnak három évre való megválasztása.
6. Netáni indítványok.

Figyelmeztetői kivonat az alapszabályokból:

49. §. Minden egy-egy részvény tulajdonosa jogot ad a közgyűlésen való jelenlétre és illt a határozatok hozatalában való befolyásra.

49. §. Minden egy-egy részvény tulajdonosa jogot ad a közgyűlésen való jelenlétre és illt a határozatok hozatalában való befolyásra. Egy részvény egy szavazatra jogosít, két részvény kettőre és így tovább egész 50-ig, melynél több szavazat egy személyben nem egyesülhet, bármennyi részvény is képviseljen valaki akár saját, akár a meghatalmazója részvénye alapján.

50. §. A tanácskozási és szavazási jogot a közgyűlésen minden részvényes személyesen, avagy meghatalmazott ugyancsak részvényes által gyakorolhatja.

E jog gyakorolhatására megkívántatik azonban, hogy úgy a megjelenő és a meghatalmazó, valamint a meghatalmazott részvényes is nagykorú legyen.

A szavazási jog csakis oly r'észvények alapján gyakorolható, melyek legalább 4 hét óta vannak a részvénykönyvben az illető nevére beírva.

A részvényesi minőség mellett a részvények tényleges birtoklásának igazolása megkívánandó lévén, ez okból csakis a közgyűlést 3 nappal megelőzően letett részvények alapján érvényesíthető a szavazási jog

61. §. A törvényes képviselők, vagyis a gyámok és gondnokok kivételével minden meghatalmazott szabályszerű meghatalmazással tartozik képviselői minőségét igazolni.

Vagyon.

Mérleg 1916. december 31-én.

Teher:

	KORONA			KORONA	
Pénzkészlet	44674	49	Részvénytőke	500000	—
Gírd-követelés: az Osztrák-Magyar Banknál	1358	31	Tartaléktőke	40400	—
Postatakarékpénztár	209	86	Nyugdíj alap	4000	—
Értékpapírok	402619	55	Betétek: könyvecskékre	1239128	70
Pénzüntézet: Központi Üzletrész befizetés	1600	—	Heti-betét-üzletág: a befizetések összege	24064	—
Pénzüntézeteknél	450	55	Heti-betét-kamat-tartalék: a befizetések kamatoztatása	2384	32
Váltók: tárcában	1118151	60	Pénzüntézet hitelezők: Hadikölcsön-jegyzésekből ki-folyóan	31819	92
Adólevelek: bekebelezettek és kezelvek	144551	41	Hadikölcsön-jegyzés: a III. időszakból még át nem léve	3932	—
Heti-betét-adólevelek	7189	—	Társulgyűlésben vállalt váltó-obligó	50000	—
Eldőleg értékpapírra	70	—	Biztosító-társasági ügynökség	1419	82
Adósk: folyó-számlán fedezet mellett	55498	43	Elszámolás alatti tételek	4782	75
Csáktornyai polgárok termény-bevásárló közérdekel-tése	20820	04	Átmenő kamatok: a váltók után	7349-98	—
Különbféle kinlevőségek	6303	38	az adólevelek után	720-80	—
Letétek: bíróságnál és postánál	1766	90	Fel nem vett osztalékok	541-27	—
Fizetési előlegek	545	—	Nyereség: 1915. évről áthozat	32829-31	—
Ingatlan: 1916. év végén könyvelési érték	100000	—	1916. évben tiszta	33370	58
1916-ban pótbéépítések	2750-62	—			
	102760-62				
értékcsokkentés	1000	—			
Irodai berendezés: könyvelési érték	7300	—			
értékcsokkentés	300	—			
Hátralékos váltó-kamatok	27084	94			
Függő szelvény-kamatok: az állami címletek után	2270	20			
Intézeti ház tüzbiztosítás: előre megfizetett részletek	355	19			
	1944269	47		1944269	47

Vezetéségek.

Eredmény 1916. december 31-én.

Nyereségek.

	KORONA			KORONA		
Állami és megyei adók	10139	89	Áthozat az 1915. évről	541	27	
Községi adók	2699	29	Adósslevél-kamatok: egyenleg	10494	89	
Kereskedelmi és iparkamarai adó	215	—	Váltó-kamatok: egyenleg	107834	58	
Illetékek	229	64	Adósk-kamatja	2146	81	
Betét-kamat adó	5432	60	Heti-betét-adósslevél-kamatok	443	90	
Heti-betét-kamat-adó	147	41	Értékpapír-kamatok: esed-kes hozam	13591-41	—	
Betét-kamatok: tökécsitettek	52901-22	—	az állami címlet-k függőszelvény-kamatjai	2270-20	—	
kifizetettek	1630-35	54531	57	Árfolyam-különbözet: nem realizált	825	59
Heti-betét-kamatok: a befizetések 1916. évi kama-toztatása	1474	12	Jutalékok: hadikölcsönjegyzekekből és ügynökségből	1983	50	
Vi-szelvényszámítási kamatok	8791	98	Házbér-jövedelem: az emeleti bérlőtől és az intézeti helyiségek bérletéke	5000	—	
Lombard-kamatok: az évközben megszünt kölcsönök után	472	50	Részvény-átíratási díjak	16	—	
Tiszteleltdíjak: az igazgatóság és a felügyelőbizottság részére	3972	—				
Fizetések	14840	—				
Munkáspénztári díjak	100	56				
Költségek	4180	51				
Az intézeti ház tüzbiztosítása	60	87				
Betöréces lopás ellen való biztosítás	235	88				
Irodabér: az intézeti házban birt helyiségek bérletéke	3000	—				
Szövetségi tagdíj	80	—				
Adományok	80	—				
Portköltségek: egyenleg	8	80				
Épület-kezelési költségek	183	64				
Letétek: a váltókból	211-81	—				
értékcsokkentés az intézeti háznál	1000	—				
értékcsokkentés a berendezésnél	300	—				
Nyereség: 1915. évről áthozat	541-27	—				
1916. évi tiszta	32829-31	86870	58			
	145147	96		145147	96	

Megvizsgáltatt és rendben találtatt.

Az igazgatóság.

A felügyelőbizottság.

A könyvelőség.